

LBRIS

We know
books

Katia Fodor

GRĂDINA LUI HOMER

LIMES

2026

Partea întâia

Caietul de lecturi	7
<i>Scrisorile unei călugărițe portugheze –</i>	
de Mariana Alcoforado	9
<i>Systema Naturae – de Carl Linnaeus.....</i>	<i>16</i>
<i>Doine și balade – Anonim .....</i>	<i>19</i>
<i>Amintiri și schițe – de Antoni Gaudi .....</i>	<i>24</i>
<i>Cheița de aur sau minunatele pățanii ale lui Buratino –</i>	
de Alexei Tolstoi	30
<i>Secolul lui Einstein, haiku-uri – de Akito Arima.....</i>	<i>35</i>
<i>Despre eroi și morminte – de Ernesto Sabato.....</i>	<i>44</i>
<i>Oratoriul de Crăciun – de Göran Tunström.....</i>	<i>48</i>
<i>Maestrul și Margareta – de Mihail Bulgakov .....</i>	<i>57</i>
<i>Poartă-ți plugul peste oasele morților –</i>	
de Olga Tokarczuk.....	63
Despre margini.....	68

Partea a doua

Fragmentar și copleșitor	73
Fragmentar 1	75
Fragmentar 2.....	77
Fragmentar 3.....	78
Fragmentar 4.....	80
Fragmentar 5.....	82
Fragmentar 6.....	85
Fragmentar 7.....	87
Fragmentar 8.....	89
Fragmentar 9.....	92
Fragmentar 10.....	93
Fragmentar 11.....	96
Fragmentar 12.....	97
Fragmentar 13.....	98
Fragmentar 14.....	99
Fragmentar 15.....	100
Fragmentar 16.....	101
Fragmentar 17.....	103

Copleșitor 1	105
Copleșitor 2	106
Copleșitor 3	109
Copleșitor 4	112
Copleșitor 5	116
Despre înșeninare	120

**Scrisorile unei călugărițe portugheze –
de Mariana Alcoforado**

Fântâna mănăstirii
Dăruind, dăruindu-se
Norilor, șopârlelor grăbite,
Păstrând în sine
Umbrele celor însetați
Spune o poveste,
Cu livezi de măslini,
Cu plase de pescari pe nisip,
Cu transparente chilii
(Câte un braț gol
Întins spre fereastră),
Dumnezeu care aude
Mai întâi
Mierlele și privighetorile,
Apoi ostenit adoarme
Ascultând litaniiile noastre.
Sfâșierea dinăuntru
Aparent îndrăgostire,
Singurul simț
Rămas întreg
Fiind atingerea
(până și lumina doare).
Privind soarele printre degete,
Un curcubeu doar
În roșu...
Poarta revenind la
Starea de arbore,
Dăruind umbra, răsunând de cicade
Zăvorul aninat de propria rugină,

Străinul care
A cerut apă
La început smerit, apoi...
Și i-am răspuns
La binețe,
Nu era respirația mea...
Îndrăgostire să fi fost?
Mai degrabă
Un anotimp
Strecurat înaintea verii...

I-am întins ulciorul
Și apa s-a învolburat
Eu eram luntrea..
În spatele lui
Zidurile se spulberau
Lovite de valuri.
Să fi fost dimineața,
Să fi fost apusul,
Timpul aluneca
În picături mari
Zăbovind pe încheieturi
Spălând iarba lipită,
Petele de sevă
De pe tălpi.
Ulciorul pus iar
Lângă fântână
În chip de far,
Orice sete uitată,
Un fel de nepăsare
A mersului prin rouă.
Privind corăbiile

Din nemișcarea ferestrei
 Pânzele precum
 Veșmintele lui
 Așternute la uscat,
 Vălurite lin de briză.
Gândul că
Nu împart cu tine
Aceeași iubire,
Tot veșmântul meu de spini
Se strânge,
Mă simt ca un măceș
Năpădit de cosași,
O ceață sărată
În zori,
Lăsând pământul secetos,
Plecarea ta.
 Un șir de ocnași
 Rup cu patimă
 Un văl de mireasă
 Rătăcit, plutitor...
 Pe lângă încuietoearea
 Mânăstirii
 Năvălește mirosul
 Diafan al mătășii
 Petele feluritelor
 Înfometări, al zăbrelelor,
 Tulburarea profundă
 A rânduielilor zilei,
 Dezordinea mătăniilor
 În palmele fierbinți:
 O poveste neconsemnată
 În cele din urmă.

*Secretul meu și al grădinii
Înflorirea, scurtul răgaz
În care mă privești
Și mă vezi,
Ce urmează
Este orbirea ta,
O nepăsare, o infirmitate
Cu siguranță, bărbătească.
Mă uit cu atât jind
La iedera îmbrățișând
Pinul singuratic,
Ramuri ca niște umeri,
Trunchiul cu impletituri
De frunze.
Noaptea,
De nedeslușit al cui ram
A cui sudoarea..
Cineva repetă un psalm
Cuvinte ce dau umbră
În amiaza de iulie,
Ca și când
Ar zvânta
Plante de leac.
Într-o firidă,
Lumea perfectă
A lui Platon,
(Cartea copiată
cu gândul la seceriș,
plină de silabe greșite,
semințe de mac și albăstrele).
O făptură aparte de mine,
Glasul...*

În corvezile de peste zi
Mă însoțesc fluturi
Pentru care
Veacul nu are însemnătate,
Doar șiraguri de ore
Între răsărit și apus,
Colbul tot mai adânc,
Drumul tot mai îngust
În livadă,
An după an.
Uitarea,
Sfânta mea ocrotitoare
Uitând la rândul ei
Să îți șteargă chipul.
Rămâne câte o pleoapă
Peste privirea
Ce părea îndrăgostită,
Câte o umbră -
O palmă deschisă
Alunecând din măslini
În cine știe
Ce anotimp...
Nu le mai număr,
Anotimpurile,
Nu mai țin minte
Cum te numeai,
Dar știu
Cum țineai apa
În pumn
Biruind trecătoarea sete...
Îmbătrânind -
Zidurile se acoperă

De licheni, seminte rățacite
În crăpături și îmbinări,
În umbră...
Câte o cochilie de melc,
Părăsită
Ascunde roua, praful,
O scară mirabilă
Spre altundeva.
Lespede netezită,
Cu adâncituri
Precum un căuș
În care se odihnește
Tâmpla.
Vreme pentru răgazuri lungi,
Vreme pentru ploi.
Iubirea împărțită altfel,
Cu duioșie,
Cu îngrijorare
Între fapțurile
Rămase în grădină
În livadă,
Cele venind uneori
Din crângul
De lângă mare,
Naive, încrezătoare,
De cele mai multe ori,
Rănite.
Timpul măsurat de clopote
Și cel fără măsură,
Al sângelui, respirației,
Febrei, al somnului
În care înflorește

Solstițiul de vară,

Timpul oprit

Ca un desen

Ce înfățișează

Ultima rază de soare

Pe retina îndrăgostitului:

Orbitor și întuneric adânc

Totodată.

Numele scrijelit

Pe un pervaz

(fereastră îngustă,

Un fel de zgîrcenie

Cu lumina dimineții)

Mariana Alcoforado.